

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**P. Virgilii Maronis Aliorvmqve Poetarvm Opvscvla, Sive
Lvsvs**

Vergilius Maro, Publius

Antverpiae, 1566

Ad villam Scironis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69268](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69268)

Ad villam Scironis.

Viltula, que Scironis eras, & pauper agelle,
 Verum illi domino tu quoque dinitia:
 Met tibi, & hos una mecum, quos semper amauis:
 Si quid de patria tristius audiero,
 Commendo, in primis que patrem. tu nunc eris illi,
 Mantua quod fuerat, quod que Cremona prius.
 *

- 10 Pauca mihi, niueo sed non incognita Phœbo,
 Pauca mihi doctæ dicite Pegasides.
 Victor adest magni, magnum decus ecce triumphi.
 Victor quæ terræ, quæque patent maria:
 Horrida Barbaricæ portans insignia pugnae,
 Magnus ut Aeneides, ut' que superbis Eryx.
 15 Nec minus iccirco nostros expromere cantus
 Maximus, & sanctos dignus inire choros.
 Hoc itaque insuetis iactor magis optime curis:
 Quid de te possim scribere, quidue tibi.
 Nanque, fatebor enim, quæ maxima deterrendi
 20 Debuit, hortandi maxima caussa fuit,
 Pauca tua in nostras venerunt carmina chartas,
 Carmina cum lingua, tum sale Cecropio.
 Carmina, quæ Pylium saclis accepta futuris,
 Carmina, quæ Pylium vincere digna senem.
 25 Molliter hic viridi patulæ sub tegmine quercus
 Mœris pastores & Melibœus erant.
 Dulcia iactantes alterno carmina versu,
 Qualia Trinacriæ doctus amat iuuenis.
 Certatim ornabant omnes Heroida Diuæ:
 30 Certatim Diuæ munere quæque suo.
 Felicem ante alias tanto scriptore puellam:
 Alter non famam dixerit ipse prior.

Non illa, Hesperidum ni munere capta fuisset,
Quæ volucrem cursu vicerat Hippomanem:
Candida cycneo non edita Tyndaris ouo,
Non supero fulgens Cassiopeia polo.
Non defensa diu volucrum certamine equorum,
Optabant Graiae quam sibi quæque manus.
Sæpe animam generi pro qua pater impius hausit:
Sæper rubro Eleis sanguine fluxit humus.
Regia non Semele, non Inachis Acrifione,
Immitti exspectant fulmine, & imbre Iouem.
Cuius & ob raptum pulsi liquere Penates
Tarquinii patrios filius, atque pater.
Illo, quo primum dominatus Roma superbos
Mutauit placidis tempore Consulibus.
Multa neque immeritis donavit præmia alumnis:
Præmia Messallis maxima Poplicolis.
Nam quid ego immensi memorem studia ista laboris?
Horrida quid duræ tempora militie?
Castra foro solitos urbi præponere castra
Tam procul nato, tam procul hac patria?
Immoderata pati nunc frigora, nunc' que calores?
Stertere vel dura posse super silice?
Sæpe trucem aduerso perlabi sidere Pontum?
Sæpe audendo mare vincere, sæpe hiemem?
Sæpe etiam densos immittere corpus in hosteis:
Communem belli nec timuisse Deum?
Nunc celereis Afros, peritura que millia gentis:
Aurea nunc rapidi flumina adire Tagi?
Nunc aliam ex alia bellando querere gentem?
Vincere & Oceanis finibus ulterius?
Non nostrum est, inquam, tantas attingere laudes:
Quin, ausim hoc etiam dicere, vix hominum est.
Ipsa

Ipsa, hæc ipsa ferent rerum monumenta per orbem:

Ipsa sibi egregium facta decus parient.

Nos ea, quæ tecum fixerunt carmina Diui

Cynthius, & Musæ, Bacchus, & Aglaïe.

5 Si laudes adspirem, humili sed adire Camena:

Si patrio Graios carmine adire sales

Possimus: optatis plus iam procedimus ipsis.

Hoc satis est, pingui nil mihi cum populo.

*

10 Adspice quem valido subnixum gloria regno

Altius & cali sedibus extulerat.

Terrarum hic bello magnum concusserat orbem:

Hic Reges Asiae fregerat, & populos.

Hic graue seruitum tibi, iam tibi Roma ferebat.

15 Cetera nanque viri cuspide conciderant:

Cum subito in medio rerum certamine præceps

Corruit, è patria pulsus in exilium.

Tale Deæ numen, tali mortalia nutu

Fallax momento temporis hora dedit.

*

20 Quocunque ire ferunt varia nos tempora vitae,

Tangere quas terras, quos' que videre homines:

Dispeream, si te fuerit mihi carior alter.

Alter enim quis te dulcior esse potest?

25 Cui Venus ante alios, Diui, Diuum' que sorores.

Cuncta neque indigno, Musa, dedere bona,

Cuncta, quibus gaudet Phœbus, chorus ipseque Phœbi.

Doctior ô quis te Musa fuisse potest?

O quis te in terris loquitur iucundior uno?

30 Cleio nam certè candida non loquitur.

Quare illud satis est, si te permittis amari:

Non contrà ut sit amor mutuus inde mihi.

Quis

*

Quis Deus Octauie nobis abstulit: ranque
 Dicunt, ab nimio pocula dura mero?
 Vobis si culpa est bilis: sua quenque sequuntur
 Fata: quod immerit; crimen habent cyathi.
 Scripta quidem tua nos multum mirabimur: & te
 Raptum, & Romanam flebimus historiam.
 Sed tu nullus eris. peruersi dicite Manes,
 Hunc superesse patri que fuit inuidia?

OPUSCULORVM FINIS.

Collegij Societatis IESU Paderbornae 1633.

EXCV DEBAT ANTVERPIÆ CHRISTOPHE
 PLANTINVS ANNO CLX LXVI.
 XIX. KAL. FEBRVARII.